

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 830

гр. Б., 03.04.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – Б., LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева
Съдебни ГИНКА Т. ПЕТРОВА
заседатели: ХРИСТО ГЮЛ. ГЕНОВ

при участието на секретаря Николета Вл. Хаджиева
в присъствието на прокурора А. В. В.

като разглежда докладваното от Анита Хр. Велева Частно наказателно дело № 20242120200874 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 433 и следващите от НПК и е образувано по повод постъпила молба от П. С. М. с ЕГН: ***** за постановяване на основание чл. 87 от НК, вр. чл. 433-436 от НПК за съдебна реабилитация по отношение на всички осъждания на молителя.

Представителят на Районна прокуратура - Б. изразява мнение, според което по отношение на определеното по НЧД 567/2017г. на БРС общо най-тежко наказание за срок от 7 месеца „лишаване от свобода“ отложено с изпитателен срок от 3 години, не е изтекъл реабилитационният срок по чл. 88а, ал. 3, вр., чл. 82, т. 4 НК, както и не е изтекъл реабилитационният срок от изтърпяване на наказанията по осъждането по НОХД 722/2020г. на РС – Н..

В съдебно заседание пред настоящия съд молителят М., редовно призован, не се явява. За него се явява адв. Д. Т., който излага подробна аргументация, относно настъпване на предпоставките за постановяване на съдебна реабилитация по чл. 87 НК. Настоява за съдебен акт в този смисъл.

Настоящият състав, като взе предвид аргументите в искането на молителя, становището на прокурора и след като се запозна с доказателствата по делото, за да се произнесе, взе предвид следното:

Видно от приложената справка за съдимост на молителя П. С. М. с ЕГН: *****, същият е осъждан както следва:

1. По НОХД № 1326/2012 г. по описа на БРС със споразумение в законна сила от 05.04.2012 г. и за престъпление по чл. 354а, ал. 3 от НК, извършено от него на 29.11.2011 г., като непълнолетен. Наложено наказание „Пробация“ за срок от шест месеца е изтърпяно на 11.03.2013 г.;
2. По НОХД 3769/2015 г. по описа на БРС със споразумение в законна сила от 14.10.2015 г. и за множество престъпления, едно от които извършено на 03.04.2015 г., е наложено на основание чл. 23, ал. 1 от НК най-тежкото от определените за тях наказания - „Лишаване от свобода“ за срок от 5 месеца, отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години и е присъединено по реда на чл. 23, ал. 2 от НК наказанието „Обществено порицание“;
3. По НОХД № 376/2017 г. по описа на БРС със споразумение в сила от 31.01.2017 г. и за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4, предл. 1 и 2 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 7 месеца, отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години; □

4. По НОХД № 722/2020 г. по описа на РС-Н. със споразумение в сила от 08.09.2020 г. и за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК са наложени наказания „Лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца при първоначално определен режим на изтърпяване - общ, „Глоба“ в размер на 250 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 10 месеца.

С оглед прилагане принципа за най-благоприятно третиране на осъденото лице, следва да се прецени дали отделните осъждания не могат да бъдат групирани. При преценка в тази насока, настоящият съдебен състав достигна до извода за следното:

Съдът се е произнесъл с Определение по НЧД № 567/2017 г. по описа на БРС, с което е определено и наложено едно общо най-тежко наказание по осъжданията на молителя по НОХД № 3769/2015 г. и НОХД № 376/2017 г. и двете по описа на Районен съд-Б., а именно "лишаване от свобода" за срок от 7 месеца, изпълнението на което на основание чл.66, ал.1 НК е отложено за изпитателен срок от 3 години. С посоченото определение на основание чл.23, ал.2 НК към най-тежкото наказание е присъединено наказанието обществено порицание.

Видно от справка от ГД „ИН“ /л.64 по ЧНД №20/2024 г. на РС-Н./ М. е изтърпял наложеното му наказание пробация по НОХД №1326/2012 г. на РС-Б. на 11.03.2013 г.

Видно от писмено уведомление от БРП –/л.63 от ЧНД №20/2024 г. на РС-Н./ П. М. е изтърпял наложеното му по НОХД №3769/2015 г. на БРС наказание „обществено порицание“ на 29.10.2015 г.

Видно от писмено уведомление от БРП – /л.67 по ЧНД №20/2024 г. на РС-Н./П. М. е изтърпял наложеното му по НОХД №722/2020 г. по описа на РС-Н. наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 10 месеца в периода от 03.09.2020 г.-03.07.2021 г.

Видно от писмено уведомление, /л.53 по НОХД №722/2020 г. по описа на РС-Н./, П. М. е заплатил на 16.09.2020 г. наложената му глоба в размер на 250 лв. по НОХД №722/2020 г. по описа на РС-Н..

Видно от писмено уведомление от БРП,/приложено на л.49 по НОХД 722/2020 г. на РС-Н. / на 20.12.2020 г. е изтърпяно наказанието лишаване от свобода за срок от 3 месеца от осъдения М. по НОХД 722/2020 г. на РС-Н..

След тези осъждания няма данни за образувани наказателни производства или повдигнати обвинения спрямо молителя.

За да бъде допустима реабилитация по чл. 87 от НК, то следва лицето да не е било реабилитирано по право. С оглед това, че са налице повече от едно осъждания, за да е налице реабилитация по право, следва да се изтекли сроковете по чл. 88а, ал. 4, вр. с ал. 1 от НК за всички осъждания. Предвид данните по делото и приобщения доказателствен материал, съдът намира, че 5 годишният реабилитационен срок по чл.88а, ал.1, вр.чл.82, ал.1,т.4 НК от изтърпяване на наложеното наказание „лишаване от свобода“ по НОХД № 722/2020г. по описа на РС-Б., не е изтекъл към настоящия момент, поради което молителят не може да бъде реабилитиран по право. Не е изтекъл и срокът по чл.88а, ал.3, вр.чл.82, ал.1,т.4 НК от изтърпяване на наложеното на молителя с Определение по НЧД № 567/2017 г. по описа на БРС общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от 7 месеца по осъжданията по НОХД № 3769/2015 г. и НОХД № 376/2017 г. и двете по описа на Районен съд-Б., отложено на осн.чл.66,ал.1 НК с изпитателен срок от 3 години. С оглед обстоятелството,че наказанията по НОХД № 3769/2015 г. и НОХД № 376/2017 г. и двете по описа на Районен съд-Б. са били групирани по реда на [чл. 25, ал. 1](#) вр. [чл. 23, ал. 1 от НК](#) до размера на най-тежкото от тях – 7 месеца "лишаване от свобода", с три годишен изпитателен срок, което настоящият съдебен състав възприема като едно единно осъждане и изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ е приключило на 31.01.2020 г. с изтичането на определения три годишен изпитателен срок – за начало на този срок следва да се приема датата 31.01.2017 г., защото тогава е влязла в сила присъдата, с която е наложено най-тежкото измежду двете наказания. От следващата дата – 01.02.2020 г. започват да текат сроковете, обуславящи евентуалното настъпване на съдебна реабилитация или реабилитация по право по см. на [чл. 88а от НК](#) по отношение на това единно и общо осъждане. При това положение, съдът прие,че не е изтекъл 5-годишният срок по чл.88а, ал.3, вр.чл.82, ал.1,т.4 НК за настъпване на реабилитация по право по отношение на визираното единно осъждане по кумулативната група.

Съдебната реабилитация има акцесорен характер и е възможна, доколкото не е настъпила реабилитация ех lege и доколкото са налични, изрично посочените в НК допълнителни предпоставки за това. В контекста на горното, съдът намира, че по отношение осъждането на П. М., наложено му с влязъл в сила съдебен акт по НОХД № 1326/2012 г. по описа на РС – Б., е настъпила реабилитация по право по смисъла на [чл. 86, ал. 1, т. 4 от НК](#). Видно от справката за съдимост на осъдения М., определението, с което е одобрено споразумението по НОХД № 1326/2012 г. по описа на РС – Б. е влязло в сила на 05.04.2012 г. Видно от приложената по делото служебна бележка, издадена на молителя от Районна прокуратура – Б., изтърпяването на това наказание, в т.ч. с трите индивидуално диференцирани пробационни мерки е приключило на 11.03.2013 г., като от тогава до сега са изтекли повече от изискуемите по [чл. 86, ал. 1, т. 4 от НК](#) две години. От друга страна, видно от доказателствата по делото, в рамките на този, две годишен, срок М. не е извършвал ново престъпление от общ характер, за което да му е наложено наказание "лишаване от свобода" – деянието по по-късно постановеното Споразумение по НОХД № 462/14.10.2015 г. на Районен съд – Б., е извършено на 03.04.2015 г., т.е. след повече от 2 години, след изтичане на 2-годишния реабилитационен срок на [чл. 86, ал. 1, т. 4 НК](#) по отношение на осъждането по НОХД № 1326/2012 г. по описа на РС – Б. Предвид изложеното, съдът приема, че не е налице основание да се произнася относно приложимостта на [чл. 87 от НК](#) по отношение осъждането по НОХД № 1326/2012 г. по описа на РС – Б., доколкото за него е настъпила реабилитация по право по смисъла на [чл. 86, ал. 1, т. 4 от НК](#) и това обстоятелство следва да се отбележи в бюлетина за съдимост на осъдения.

Следователно, преценка за наличие на основания за исканата от молителя съдебна реабилитация е допустима само по отношение на осъжданията по НОХД № 3769/2015 г. и НОХД № 376/2017 г. и двете по описа на Районен съд-Б., както и по НОХД 722/2020 г. по описа на РС-Н..

С оглед на това и молбата за съдебна реабилитация е допустима.

Съгласно чл. 85 от НК реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или указ е установено противното, като в ал. 2 на същата норма се предвижда, че реабилитацията не се прилага по отношение на осъдените за престъпления против мира и човечеството. В случая искането се отнася за престъпления, които не попадат в посоченото по-горе изключение.

Разпоредбата на чл. 87, ал. 1 НК изрично регламентира при наличието на кои предпоставки може да се постанови съдебна реабилитация, а именно, ако в течение на три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата или намалено с работа или помилване наказание осъденият не е извършил друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание и ако е имал добро поведение и ако при умишлено престъпление е възстановил причинените вреди.

От събраните писмени доказателствени материали се установи, че са изтекли изискуемите по чл.87,ал.1 НК 3 години, от изтичане на 3-годишния изпитателен срок, с което на основание чл.66,ал.1 НК е било отложено общото най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 7 месеца на М. за деянията в кумулативната група по НОХД № 3769/2015 г. и НОХД № 376/2017 г. и двете по описа на Районен съд-Б.. Изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ е приключило на 31.01.2020 г. с изтичането на определения три годишен изпитателен срок, като за начало на този срок следва да се приеме датата 31.01.2017 г., защото тогава е влязло в сила споразумението по НОХД 376/2017 г. на БРС, с което е наложено най-тежкото измежду двете наказания,след който момент и до 31.01.2023 г. е изтекъл 3-годишния срок, предписан в чл.87,ал.1 НК като първо формално условие за постановяване на съдебна реабилитация. Срокът по чл.87,ал.1 НК е изтекъл и по отношение на присъединеното на основание чл.25,ал.1, вр.чл.23,ал.2 НК наказание „обществено порицание“ към определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода за срок от 7 месеца“. Видно от писмено уведомление от БРП –/л.63 от ЧНД №20/2024 г. на РС-Н./П. М. е изтърпял наложеното му по НОХД №3769/2015 г. на БРС наказание „обществено порицание“ на 29.10.2015 г., т.е. до 29.10.2018 г. е изтекъл 3-годишният срок,предвиден в чл.87,ал.1 НК.

Както се установи по-горе в изложението, наказанията, наложени на М. по последното осъждане с влязло в сила на 08.09.2020 г. Споразумение по НОХД №722/2020 г.на РС-Н., са изтърпени, както следва:

-наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца, определено на основание чл.57, ал.1,т.3 ЗИНЗС за изтърпяване при първоначален общ режим-изтърпяно на 20.12.2020 г.,предвид което 3-

годишният срок по чл.87,ал.1 НК е изтекъл на 20.12.2023 г.

По отношение на кумулативно наложените по НОХД №722/2020 г.на РС-Н. наказания глоба в размер на 250 лв. / изпълнено на 16.09.2020 г./, и наказанието по чл.343г вр.чл.343б,ал.1,вр.чл.37, т.7 НК, „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 10 месеца /изтърпяно в периода от 03.09.2020 г.-03.07.2021 г./, приложимост намира разпоредбата на чл.87,ал.3 НК.Посочената материалноправна разпоредба въвежда изключение от изискуемото в чл.87,ал.1 НК темпорално условие-да са изтекли 3 години от изтичане на срока на наложеното с присъдата наказание, по отношение на индивидуализираните наред с наказанието „лишаване от свобода“ като кумулативни санкции наказания лишаване от права по чл.37,ал.1, т.6 и т.7 НК и глоба, както е случаят с осъждането по НОХД №722/2020 г.на РС-Н..Буквалният прочит на разпоредбата на чл.87,ал.3, изр.1 НК гласи, че „Когато наред с наказанието лишаване от свобода е наложено и наказание лишаване от права по чл. 37, ал. 1, точки 6 и 7, или пробация, за да се постанови реабилитация, трябва да е изтекъл срокът на това наказание.“ Този тълкувателно-оценъчен подход по приложимостта на чл.87,ал.3 НК се извежда не само от буквалното езиково тълкуване на посочената разпоредба, а и от генерираната устойчива и последователно разработвана съдебна практика в **Определение № 154 от 30.ІІІ.1972 г. по н. д. № 108/72 г., І н. о.**“ - Върховният съд намира, че за допускане реабилитация е достатъчно да е изтекъл само срокът на лишаване от права или на задължителното заселване и не е необходимо от изтичането на този срок да изтече и друг тригодишен срок по чл. 87, ал. 1 НК . Този извод трябва да се направи от разпоредбата на чл. 87, ал. 3 НК, където е посочено, че когато наред с наказанията лишаване от свобода или поправителен труд е наложено и наказание лишаване от правата по чл. 37, т. 6 - 8 или задължително заселване, за да се постанови реабилитация, трябва да е изтекъл срокът на това наказание. Има се предвид срокът на наказанието лишаване от права или задължително заселване. Следователно разпоредбата на чл. 87, ал. 3 НК е изключение от общото правило на чл. 87, ал. 1 НК и затова не изисква допълнителен тригодишен срок.В този смисъл виж и Определение № 148 от 6.ІV.1982 г. по н. д. № 140/82 г., І н. о.; Определение № 158 от 27.ІІІ.1984 г. по н. д. № 121/84 г., ІІ н. о. и др. Ето защо съдът прие, че изискването на чл. 87, ал. 1 НК - да е изтекъл тригодишен срок след изтърпяване на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ е изпълнено към 21.12.2023г., и същото не се отнася за кумулативните наказания лишаване от права по чл. 37, ал. 1, 7 НК, изпълнено на 03.07.2021 г. и наказанието глоба, изпълнено на 16.09.2020 г. Именно предвид кумулативния характер на наказанието глоба и наказанието „лишаване от право“ спрямо наказанието „лишаване от свобода“ и по арг.на чл.87,ал.3 НК, необходимо и достатъчно условие е тяхното изпълнение, респ. погасяване по давност на възможността за изпълнението им, което условие е изпълнено.

Следователно, налице е първата формално предвидена предпоставка за постановяване на съдебна реабилитация.

Що се касае до дължимите съдържателни мотиви по отношение на двете допълнителни кумулативни изисквания по чл.87, ал.1, т.1 и т.2 НК. Единствено в сферата на пълнота на изложението следва да се отбележи,че от събраните по делото доказателства се установява наличие и на условието – добро поведение на молителя, който извод намира съдържателна опора в представено удостоверение рег. № 2527/03.04.2024 г. от Окръжна прокуратура – Б.. Видно от удостоверението след извършена справка в Унифицираната информационна система на Прокуратурата на Република Б. и Единна информационна система за противодействие на престъпността се установява, че срещу молителя към дата 02.04.2024 г. няма обвинения по неприключили наказателни производства. Доказателствена обезпеченост на положителната материална предпоставка по чл.87,ал.1, т.1 НК- добро поведение на молителя е мотивирана в множеството писмени доказателства по делото, представени и подлежащи на обсъждане и зачитане в услуга на своеобразния коректив при всеобхватна преценка на доброто поведение, а именно: копие на удостоверение за раждане на В.Д.З. (дъщеря на молителя), удостоверение по чл.87,ал.6 ДОПК за наличие или липса на данъчни задължения,удостоверяващо,че молителят няма задължение,актуално към 09.01.24 г., справка от КЧСИ,удостоверяваща липса на висящи изпълнителни дела срещу молителя , удостоверение от 22.12.2023 г. на ДСИ при РС-Б., според което срещу молителя няма образувани изпълнителни дела и копия на 2 бр. трудови договори,ведно с препоръка на управителя на „А. ***“ ЕООД, 2 бр. протоколи за извършване на проверка за употреба на наркотични вещества и ли техни аналози от

ОД на МВР с-р „П.П.“ от 08.02.2024г. и от 26.09.2022г.

Всичко това показва, че след изтърпяване на комплексното и единно наказание по последното му осъждане, повече от три години, М. е показал стремеж към ценностна преориентация и психични стимули с поправителна насоченост чрез преосмисляне на ценностния мироглед и реорганизация на модела на социалното му съществуване в правно приемлива насока. Молителят е демонстрирал съподчинение на императивните правила и забрани, макар и в един непродължителен период от време, който обаче е формално достатъчен от гл.т. на изискуемата в чл.87,ал.1 НК трайност и продължителност, а именно-минимум три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата наказание.

На лице е и третата предпоставка – възстановяване на причинените от престъпленията вреди. За деянието по НОХД №376/2017 г. по описа на РС-Б. е било сключено споразумение за решаване на делото, което означава, че са били възстановени причинените вреди. Аналогично е и положението за деянията в реална съвкупност, предмет на осъждане със споразумение по НОХД №3769/2015 г. по описа на БРС, по отношение на които изначално липсват информационни данни и фактически обстоятелства, свързващи се с настъпване на вреди, подлежащи на възстановяване. От спецификата и характера на формалното /безрезултатно/ престъпление по НОХД №722/2020 г. по описа на НРС следва, че не настъпват вреди, изискващи тяхното възстановяване.

Предвид изложеното, съдът следва да уважи молбата на осъдения М. като го реабилитира съдебно по осъждането с влезли в сила съдебни актове по НОХД №376/2017 г., НОХД №3769/2015 г. и двете по описа на БРС, както и по НОХД №722/2020 г. по описа на НРС, но следва да остави молбата му без разглеждане в частта ѝ, касаеща осъждането по предмет на осъжданията по НОХД №1326/2012 г. по описа на БРС, тъй като по отношение на него е настъпила реабилитация по право по смисъла на [чл. 86, ал. 1, т. 4 от НК](#) и за молителя липсва правен интерес да иска съдебна реабилитация за това осъждане.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на П. С. М. с ЕГН: ***** за постановяване на съдебна реабилитация по отношение на осъждането му по НОХД №1326/2012 г. по описа на РС - Б., доколкото констатира, че за това осъждане е настъпила реабилитация по реда на чл. 86, ал. 1, т. 4 НК (по право).

РЕАБИЛИТИРА на основание [чл. 87, ал. 1 НК](#) П. С. М. с ЕГН: ***** по следните осъждания: НОХД №376/2017 г. по описа на РС - Б., НОХД №3769/2015 г. по описа на РС - Б., както и по НОХД №722/2020 г. по описа на РС-Н..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред Окръжен съд гр.Б. в 7-дневен срок от днес

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____